

ÜNNEPI Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója
V. évfolyam 1 – 2. szám 1998. január - március

“Feltámadt Krisztus! vigadjunk!” (Ho 89)

*Teljes hódolattal a feltámadt Istenembernek és gyermeki szeretettel Édesanyjának,
a szenvedésben nemes társának.*

A húsvét az Egyház legnagyobb ünnepe. Örömnép. Nemcsak kezesség arról, hogy Jézus él, Isten Fia győztes a halálon, hanem egy kicsit elővételezzük benne az örök élet örömét is. Ennek lényege ugyanis az, hogy “láttni fogjuk őt úgy, amint van.” (1Jn 3.2)

Erre vágyott már itt a földön Mózes: “Ha tehát kegyelmet találtam színed előtt, mutasd meg nekem arcomat, hogy ismerjelek és valóban kegyelmet találjak szemed előtt.” (Kiv 33.13) Isten így válaszolt: “Ám arcomat nem láthatod, mert nem láthat engem ember úgy, hogy életben maradjon.” (20)

Ugyanez a vágy fogalmazódik meg Fülöp apostol ajkán az utolsó vacsorán: “Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és ez elég nekünk.” (Jn 14.8) Jézus rámutat, hogy ez a földön továbbra is lehetetlen, de nem is feltétlenül szükséges, mert az Atya képmása Ő s az Atya arcát Ő ragyogtatja a földön: “Istent soha senki nem látta: az egyszülött Fiú, aki az Atya keblén van, ő nyilatkoztatta ki.” (Jn 1,18) “Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit saját szemünkkel láttunk, amit szemléltünk és kezünk tapintott: az élet Igéjét hirdetjük nektek. Az élet megjelent. Mi láttuk, tanúságot teszünk róla és hirdetjük nektek az örök életet, mely az Atyánál volt, és megjelent nekünk.” (1Jn 1,1-2)

Az apostoloknak a húsvét öröme az volt, hogy ezt az arcot újra tisztultan, élve látták, s az újjászületett hitükben még csodálatosabban ragyogott az Isten dicsősége. De ezt a húsvétvasárnap esti gyönyörűséget egy sor keserű tapasztalatnak kellett megelőznie.

Jézus tanító útján háromszor is megjövendölte, hogy meg kell halnia és utána feltámad: “Most fölme gyünk Jeruzsálembe. Ott a főpapok és írástudók kezébe adják az Emberfiát. Azok halálra ítélik és kiszolgáltatják a pogányoknak, hogy kigúnyolják, megostorozzák és megfeszítsék őt, de harmadnapra föl támad.” (Mt 20,18-19) Az apostolok akkor még nem vették komolyan.

A húsvéti misztérium indító élménye, az utolsó vacsora még magasabbra ragadta Jánost és apostoltársait: az élet Igéjét a kenyér és bor színében valóban a kezükbe vehették és elfogyasztva egyesülhettek vele. Akkor ez volt a legnagyobb öröm-ajándéka az Úrnak.

Ez után azonban iszonyatos élmények következtek. Amit Izaiás próféta az Úr szolgájáról megjövendölt, azt mind végig kellett nézniük: “Megvetett volt, és utolsó az emberek között, — fájdalmak férfia és betegség ismerője, — aki elől elrejtettük arcunkat; — megvetett volt, és nem becsültük őt. — Pedig a mi betegségeinket ő viselte, — és a mi fájdalmainkat ő hordozta; — mi mégis megvertnek tekintettük — Istentől sújtottnak és megaláztattnak.” (Iz 53,3-4) Igen, “A Fényes Istenarcot vér és fájdalom fedi...” (Ho 61) De:

“Íme, sikert arat szolgám, — magasra emelkedik, magasztos és igen fenséges lesz. — Amint sokan megborzadtak tőle, — hisz olyan torz volt, nem emberi a külseje, — alakja nem hasonló az emberek fiaihoz, — úgy ámulatba ejt majd sok nemzetet, — királyok fogják be előtte szájukat, — mert olyat látnak, amiről nem beszéltek nekik — és olyat vesznek észre, amiről nem hallottak.” (Iz 52,13-15)

Eme sötét háttér, kiábrándító éjszaka nélkül nem érthető igazán a húsvéti öröm: Jézus él, feltámadt, csodálatos alakban tért vissza hozzánk: “Hiszen tudjuk, hogy a halottaiból föl támadt Krisztus többé nem hal meg, a halál többé nem uralkodik rajta. Halálával ugyanis egyszer és mindenkorra meghalt a bűnnek, életével azonban Istennek él.” (Róm 6,9-10)

Örömnép tehát a húsvét minden jóakarató embernek. Jézus ajándéka híveinek, akik együtt éreztek vele szenvedéseinek átélésével egykor a kereszttúton, most pedig misztikusan a nagybőjt folyamán, különösen nagycsütörtök esti Getszemáni-kerti vérizzadáson agóniájától kinszenvedés haláláig és temetéséig.

De adja — adná — örömnépnek minden megtérőnek is, hiszen ezért vállalta a kereszthalált, hogy mindnyájan feltámadjanak vele. Ehhez persze előbb vállalniok kell a keresztes útjárat: “Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét és kövessen engem. Aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt, de aki érettem elveszíti életét, megtalálja azt.” (Mt 16,24-25)

Ha pedig Jézus ilyen nagyszívú még az ellenségeivel is, akkor miért zárna ki húsvéti örömeiből az édesanyját? Vagy miért szorítaná az öröm-horizont peremére? Sokan ugyanis úgy vélik, hogy a Szentírás azért nem szól a Szűzanyáról a húsvéti beszámolóiban, mert neki nem is volt igazi húsvétja. A magyar katolikus húsvéti énekekben sem találkozunk Szűz Mária allelujás élményeivel és örömeivel. Csodálkoznak, hogy a ferencesek öröm-rózsafüzérének 6. titka viszont éppen erről szól: Akit te, szeplőtelen Szűz, feltámadása után elsőként örömmel láttál.

Igenis, Ő állhat a feltámadás örömeiben részesülő sorának elején és mindenkinél több, magasabb rendű örömben részesült. Joga van hozzá, mégpedig többféle is.

Jézus húsvéti öröme tehát a kereszthalálig való engedelmségben gyökerezik. (Vö. Fil 2,5-11) A Szentírásban bemutatott húsvéti látogatások egyértelműen arra utalnak, hogy aki hűségesebb volt Jézus szenvedésének vállalásában, az előbb és többet kapott örömeiből is. A hitükben megfoghatkozott apostolok közül elsőként Szent János kapja vissza hitét, reményét. Ennek oka nem az, hogy gyorsabban tudott futni, mint Péter, hanem mert ő odaállt

/⇨ Folytatás az 1. oldalról /

megingottan is a szenvedő Mester keresztje alá. A szenvedésben viszont igazán "Nemes Társ" egyedül a Szűzanya volt.

Ez a keresztút-járás nála az angyali üdvözlettel kezdődött, amikor fia nevéként a Jézus = Isten a szabadító nevet kapta. Ez eredetiben Jehosuah vagy röviden Josuah alakban volt ismeretes. Lukács ugyan nem magyarázza, hogy ez a büntől való szabadítás miatt van, Máté azonban igen. (1,21) Mária nagyon jól ismerhette a Messiás szenvedéséről szóló jövendöléseket, hiszen a názáreti zsinagógában megvolt Izaiás próféta tekerce. Jézusnak is ezt nyújtották olvasásra, amikor hazlátogatott. (Lk 4,16-19)

Mária keleti stílusú megnyilatkozása: "Az Úr szolgáló leánya vagyok, történjék velem szavaid szerint." (Lk 1,38), magyarul így hangozhatott volna: Szívesen leszek a Megváltó mindent vállaló édesanyja.

A 40 napos kis Jézus bemutatásánál ugyanerről beszél a nagy várakozó, a Szentlélektől biztatott próféta, Simeon: "Sokak romlására és föltámadására lesz ő Izraelben, — jel amelynek ellene mondanak, — s a te lelkedet is tőr járja át, hogy így megnyilvánuljanak sok szív gondolatai." (Lk 2,34-35)

Az első három evangélista semmit sem szól Máriáról a szenvedéstörténetben. Valószínűleg természetesnek vették, hogy az édesanya ott van, együtt érez, együtt szenved. Szent János is csak a kereszt alatt álló fájdalmas anyát említi, amint a "Fájdalmak Férfia" az ő gondjaira bízva a támasz nélkül maradó édesanyját. A magán-kinyilatkoztatásban részesülők viszont látják, hogy Mária ott van mindig Jézus közelében és sokszor ájulásig menő részvétellel kíséri Szent Fiát.

De a betlehemi és názáreti évek sem teltek a szolgáló szeretet áldozatai nélkül. Néha egy-egy esemény kifejezett szenvedés volt számára. (Vö. Lk 4,28-30; Mt 12,46-50)

Az ott álló, vagy a keresztre feszítettet távolról szemlélő apostolok, tanítványok és jóbarátok szíve tele van együttérzéssel, de ez csak egy csodálatos férfiú, jótevő, szent embernek kijáró részvét. Sajnálkozás, hogy annyi gyönyörű tanítás és csodajel után ilyen kiábrándító véget ér. "Reméltünk" benne, fogalmazzák az emmauszi tanítványok (Lk 24,21): Ez — sajnos — a múlté. Visszalép a messiási, istenfiúi hit a többi ember vélekedésének szintjére, akik valamelyik prófétának tartották őt (Vö. Mt 16,14); és legfeljebb azok sorsát látják most a kereszten beteljesülni. (Vö. Mt 23,27-37; Lk 11,47-51)

Mária hite töretlen marad ekkor is. Az erzsébeti megfogalmazás: "Boldog vagy, mert hitted, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neked." (Lk 1,45), minden áron érvényes, hiszen a Szentlélek mondatta vele. (41)

A legerősebb bibliai asszony a véres, iszonyatos valóság láttán egyedül hiszi most és veszi komolyan: Fiam háromszor is megmondta: "Fölme gyünk Jeruzsálembe, ... hogy megostorozzák és megfeszítsék őt, de harmadnapra föltámad." (Mt 20,18-19)

Ha pedig kis emberi jóságokért púpozott visszafizetést ígér Jézus, akkor ezért az életet átjáró, mindent odaadó együtt-szenvedésért ne tenné meg ezt az Édesanyjával?

33 éve virrasztva várta Fia születését a betlehemi éjben a barlangistállóban. Akkor áldott méhe biztonságos melegéből lépett elő a világ Üdvözítője az ő ölelő karjaiba, hogy ott lássa meg a fényes Istenarcot és legyen kimondhatatlanul boldog Istenanya. Most néhány kilométerrel odébb, Jeruzsálemben virraszt és várja, hogy pietás ölelése után rideg sziklasírba

temetett, vérrel és fájdalommal elborított arcú Egyetlenét feltámadva lássa, ölelhesse ezerszer boldogabban.

Jézus feltámadt. Isteni erejével visszavitte emberi lelkét a pokol tornácáról a Golgota mögött lévő sziklasírba. Az őt kísérő angyalok levették a kendőt és a leplet. Gondosan összehajtogatták, hogy 5. evangélium legyen majd a késői nemzedékeknek, ne sérüljön a nagy történelmi fotónegatív. Jézus lelki szeme még egyszer megnézi a szörnyű dráma nyomait megnyomorított testén, aztán villámgyorsan cselekszik: gyógyít, pótol, szépít és átalakít mindent — kivéve az öt szent sebet —, és a gyönyörű testtel egyesíti lelkét, belezengve a történelem nagy éjszakájába: "Föltámadtam! És újból veled vagyok, alleluja. Ezt a napot az Úristen adta, alleluja. Örvendezzünk és vigadjunk, alleluja!" (Nagyszombati szertartás)

Az angyal már az üres sír elől dobja el a követ. Tekintete és az üres sír látványa halálra rémíti az öröket. Az éppen érkező asszonyok tőle hallják: "Ne féljete! Tudom, Jézust keresitek, akit keresztre feszítettek. Nincs itt. Föltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg a helyet, ahol nyugodott" (Mt 28,5-6)

"Nincs itt." Amikor Mária Magdolna elfutott Péterékhez, nem volt ott, hiszen az angyal csak igazat tud mondani. Viszont e hűséges lány mögött később sírdogálás közben ott állt, szólt hozzá, felfedte magát, tehát már ott volt. (Vö. Jn 20,11-18) És közben?

Hová mehet a legjobb Gyermeke? Kit tüntethet ki a legigazságosabb Bíró? A legtisztább, legjobb Édesanyát, az egyetlen mindig hű tanítványt, a "Nemes Társat" a megváltásban. És miért nem írnak róla, amikor ez tengernyi boldogságot jelent?

Somogyváry Gyula írja a mennyasszonyával töltött boldog időről: "A boldogságnak nincsen története". (Ne sárgulj, Fűzfa)

Húsvéti fohász magyar feltámadásért

*Ó, örömd nagy lett húsvét hajnalára,
mikor felkeresett Szent Fiad, az áldott,
ki Rád, édesanya, bűt sosem bocsátott.
Ölelő két karod feléje mint tártad,
mint nyitottad útját kebled hő halmának:
anyás elnyugtatást Isten Egyfiának.*

Hihetetlen öröm, mondhatatlan béke.

*Távolról tekintek ragyogó szemébe.
Keresem a fényt, mely tükrén akkor játszik,
ha majd az ajtaján kopogtat a másik,
a bánat bérése, ki bűnnel bokázik.*

*Anyám, édesanyám, strnál mélyebb mélyből
nyújtom bátorialan kezem a sötétből.*

*Erőm feltámadni s Hozzád menni nincsen.
Ne várj rám, jöjj értem! S ha nem utálsz így,
szoríts kebeledre! Feltámaszt az Isten,*

hogy még boldogabb légy húsvét hajnalára!

S z á m a d á s

A Mária Magdolna Plébánia Képviselő Testületének 5 éves tevékenységéről

Eltelt 5 év és 98 májusában lejár a Képviselőtestület hívóktól kapott megbízatása. Illő visszatekinteni, beszámolni. Nem lehetünk elégedettek. A ránkzúduló feladatok sokszor meghaladták erőnket. Megnyíló lehetőségek és örökölt gondok együttállása határozta meg az irányt, talán kényszerpályát, amelyen haladtunk. Döntéseink sokszor viták hevében születtek, lehet, olyan amit ma másképp csinálnánk. A képviselőtestületi munka áldozatot és türelmet követel, néha hitet próbál. A gyengébbek közül többen lemorzsolódtak, elfáradtak. Az újra esedékes választástól megújulást, friss erőt várunk.

A magyar közéletben szokásos sikerpropagandával nem szolgálhatok.

Összegzem amit Isten segítségével el tudtunk végezni:

— Elkészült a templom teljes villamos felújítása. Helyet kaptak a központi elosztó szekrényben olyan továbbfejlesztési lehetőségek, mint a padfűtés leágazása, a harangozó automata és a toronyóra vezérlése. Sikerült megszüntetni egy veszélyes állapotot, amit századelei ma már szabványtalan szerelés okozott.

— Állagmegóvó javítások történtek a plébánia és kultúrház épületén, a kálvárián.

— Elkészült a templom hangosítása, az oldalfalon lévő, egymást zavaró hangszórókat egyetlen függesztett rendszerrel és jó teljesítményű központtal sikerült kiváltani.

— Kivitelezés alatt áll a kórus alatti teret lezáró vasrács, azután a templom főbejárata állandóan nyitva lehet.

— Elvégeztettük a templom statikai, és a tetőszerkezet faanyag vizsgálatot, ezek eredményei alapját képezik az épület esedékes teljes felújításának.

Továbbá amit nem sikerült:

— A Mindszenty emléktemplom ügye nem haladt előre. Egyrészt a rendelkezésre álló pénz nagyságrenddel tér el az igényektől, másrészt a meglévő templomunknál jelentkezett (vizsgálatokkal feltárt) gondok a figyelmet elsősorban e felé terelték.

— A Mária Magdolna plébánia templom tetőszerkezete veszélyeztetett állapotban van. 1996-os árakon 85 millió Ft-ba kerülne a szakszerű és teljes felújítás, a faanyag a korábbi évtizedek beázásai miatt gombás fertőzést kapott. A munkák finanszírozását segítő alapítványt hoztunk létre. 1996-ban a Műemléki Felügyelőség ütemtervet készített, és szakmai koordinálást vállalt, 1997 januárban anyagi hozzájárulást is.

Sajnos a Műemléki Felügyelőség egyetlen ígéretét sem teljesítette, sőt minden vonalon akadályozni igyekszik munkánkat. A diktatúra idején ezt a magatartásmódot szabotázsnek nevezték.

Aktív és számottevő segítséget egyedül a Zalaegerszegi Polgármesteri Hivataltól kaptunk, amit ezúton is köszönünk.

Végül szeretnék köszönetet mondani a Képviselőtestület tagjainak és mindazoknak, akik az 5 év folyamán munkánkat valamilyen módon segítették!

Csertán Ferenc
a Képviselőtestület világi elnöke

Rácz István — Piusz testvér

Rácz István, 1998. március 21-e óta Piusz atya, egy kis Tolna megyei faluban, Nakon született négy gyermek közül elsőként. Már hittanusként és ministránsként megérintette a templom csendje és misztériuma, s egy kedves nővér gondoskodó szeretete. Középkorában meghatározó élményben volt

része, melyről így mesél:

— Mikor meghalt a volt sekrestyésünk, tiszteletből elmentem a temetésére. Már a misén éreztem, hogy valami megváltozott bennem. S mikor hazafelé bicikliztem, valami belső hang azt mondta: "Neked nem egy nőhöz kell lekötelezned magad, hanem az embereket kell szolgálnod." Pár nap múlva írtam a pécsi püspöknek, hogy szeretnék pap lenni.

Mivel ekkor még túl fiatal volt, Bíró László egyelőre könyveket ajánlott neki. Pannonhalmi és esztergomi látogatásai és a hivatástisztázó lelki gyakorlat után végül is a ferences Barsi Balázs atyával maradt fenn tartós kapcsolata. Az esztergomi ferences testvérek életéből így idéz egy képet:

— A gimnázium igazgatója mellett ültem, s nagyon tetszett, hogy ő is ugyanolyan egyszerű ember, mint a többiek, ugyanúgy szolgált föl, szedte össze a tényezőket, mint a kapus vagy a portás testvérek. Akkor úgy éreztem, hogy ha lehet, akkor nekem is ilyennek kellennem.

1990 őszétől már mint jelölt járt a zalaegerszegi rendházba, érettségi után egy év noviciátus következett Esztergomban, majd öt év teológia Szegeden, s lassan egy éve újra Egerszegen tevékenykedik.

— Szerinted miben lehet vonzó a mai fiatalok számára a szerzetesi élet?

— A nem hívő ember és főleg a fiatalok számára a szerzetesség valami unszimpatikus dolog lehet, sőt annyira közömbös világban élünk, hogy a jelenlétünk nem is érdekli, nem is zavarja őket. A hívő és a kicsit nyitott emberek számára viszont, úgy érzem, hogy egy felkiáltó jel vagyunk, tehát valahogyan az életünkre figyelnek, s azt — jól vagy rosszul — megítélik. Nagyon fontos, hogy lássák rajtunk, hogy nem vagyunk befásultak, hogy tudunk komolyan, összeszedetten imádkozni, de ugyanakkor, ha például játszani kell a gyerekekkel, akkor tudunk vidámak is lenni. Ferencesként szeretnénk Szent Ferenchez hasonlóan Krisztust követni, s egy XX. századi fiatal számára mindenképp jel vagyunk.

— Mint "főszereplő" hogyan élted meg a pappá szentelést?

— Ötnapos teljes magányban töltött lelki gyakorlat előzte meg Balázs atya vezetésével Sümegen. Nagyon nagy öröm volt a szívemben, de hihetetlen volt az egész az utolsó percig, addig míg a szentmisén a csöngő meg nem szólalt. Akkor persze, mint amikor valaki megnősül vagy férjhez megy, a szertartás kezdetén elzékenyül, számomra is megrendítő volt ez a pillanat. A Mindenszentek Litániája alatt pedig éreztem, hogy az egész mennyei kar velünk van, a jelenlévők, a meghaltak, az egész Krisztusi közösség imádkozik értünk, hogy ami most velünk történik, az Isten akaratából életre szóló legyen. *(A szentmisén két diakómust is szenteltek — a szerk.)*

— Milyennek látod Zalaegerszeg hitéletét és mint pap mit változtatnál rajta?

— Pozitívum, hogy Szegedhez képest például többen járnak templomba, Nyugat-Magyarországon, így Zalában is, kicsit hagyományosabb a vallásos élet, sokkal több gyerek jár diák misére. Különösen jó élmény volt látni, hogy adventben minden korosztályból rengetegen gyóntak, tehát úgy látom, hogy itt valami megindult, de igazából mégsem érzem még élőnek, eléggé családiásnak a hívők közösségét. Amit hiányolok, hogy misék után a hívők többsége rohan haza, és a hitélet csak vasárnapra korlátozódik.

Bár a Karitás jól működik, fontosnak tartom, hogy a plébánia területén élő betegeket és szegényeket, akik nem biztos, hogy hívő emberek, de segítségre szorulnak, rendszeresen látogassák akár hittanosok, akár felnőtt hívek. A hittanos szülőkkel is rendszeresebben kellene találkozni, kirándulásokat lenne jó szervezni, vasárnap délután együtt játszani, hogy lássák azt, hogy a hívő keresztény élete nem az, hogy a templomban vasárnaponként megjátssza, hogy szent, hanem egész élete egyfajta imádság. Az embereket pedig személyesen kell megszólítani, ahogy az apostolok tették Jézus nevében.

— Részt veszel a gyerekek hitoktatásában is. Nem tűnik ez olykor szélmalomharcnak a rengeteg ellenhatás közepette?

— Valóban nagyon nehéz helyzetben vagyunk, mikor 168 órából fél óra jut Istenre, otthon szóba se kerül, s rengeteg a negatív példa. Ezért kellene, hogy minden keresztény ember az életével próbáljon hitoktatni.

— Köszönöm a beszélgetést! Isten áldja papi munkádat!

Hangversenyek templomunkban

Az elmúlt egyházi évben örömmel tapasztalhattuk, hogy plébániatemplomunkban egyre több zenei program kap helyet. A művészi előadások mindegyike külön élményt, az istendicséret ünnepélyes pillanatait jelentette a hallgatóság számára.

Az egyház a szertartások ünnepélyesebbé tétele érdekében kezdettől fogva szívesen énekelte a liturgia szövegét. Az első időkben főleg a zsoltárokat énekeltek a közösség tagjai, majd a Biblia egyéb részeit és a liturgiához szorosan nem kapcsolódó, de vallási témájú énekeket is. A szóló és a kar énekét gyakran hangszerek kísérték, majd kialakult az ének nélküli hangszeres zene.

A templom a liturgia mellett a kultúra házává is vált és ezt a funkcióját évszázadokig megőrizte. A világi kultúra megerősödésével a zenei kultúra központja áttevődött ugyan a világi intézményekbe, de az egyház az egyházi zene mellett továbbra is támogatja az egyetemes zenét.

Templomunkban a szertartásokhoz szorosan kapcsolódó zene mellett a következő egyházzenei programok alakultak ki:

1. **Rendszeres egyházzenei programok:** az adventi, a karácsonyi (éjféli mise előtti), a húsvéti és a pünkösd koncertek.

2. **Jótekonysági hangversenyek:** a Mindszenty József Általános Iskola, a Szent Család Óvoda, a zalai zenészek stb. javára.

3. **Változó programok:** egy-egy kórus vagy orgonista, hangszeres zenész illetve énekes koncertje. (Japán, Nagykanizsa, Szombathely....)

Rendszeresen hallhatjuk a Zalaegerszegi Vegyeskart, a Zalai Kiskórust, a Canterina énekegyüttest, templomunk Mindszenty József Kamarakórusát. A Zalai Vonósnégyes tagjai már otthon érezhetik magukat szinte állandó részvételükkel. A közelmúltban szerepelt templomunkban a Zalaegerszegi Ifjúsági Vonósenekar, a Ady E. Általános Iskola, a Mindszenty J. Általános Iskola énekkara és a Városi Fiúkórus is. Nagyon sok szóló énekes és hangszeres zenész (fuvolistától gitároson át orgonistáig) játékát ismerhettük meg.

Bízunk benne, hogy ez a lendület ebben az évben sem törik meg, s továbbra is számíthatunk az igényes, lélekemelő hangversenyekre - a lelkes szervezők - Tóth György és Ekler Károly jóvoltából. A kapott zenei élményekért, a rászoruló hálájáért köszönet az előadóknak és a hallgatóknak.

Remélem templomunk mindig nyitva áll a felemelő zenei programok előtt.

T-né

Betlehem Kegytárgybolt könyvajánlata

VÉGVÖLGYI ÉVA	Csendes percek	530,-	R. KERN	Sivatagi atyák bölcs humora	500,-
HAJDÚ JUDIT	Mesék Isten országáról	530,-	RALPH MARTIN	Férjek, feleségek, szülők, ...	150,-
FÉSÜS ÉVA	Az ezüst hegedű	1100,-	ELEANOR H. PORTER	Az élet játéka	450,-
PAT COLLINS CM	Érlelődés a Lélekben	350,-	ROBERT DEGRANDIS SSI	Jöjj utánam	300,-
M.BASILEA SCHLINK	Csak ha Jézust szeretem	120,-	DUNO ZNAKIC	Mindenki szeret csak apám nem	500,-
FAAGHY RICHÁRD	Uram, Istenem	120,-		Pio atya breviáriuma	380,-
	Jézus közöttünk ma is szeret és szenved	120,-		Krisztus igazsága	290,-

A könyvek megvásárolhatóak: Zalaegerszeg, Balatoni út 1.
Telefon/Fax: (92) 319-912

Nyitva tartás: 9.00-17.30
Szombat: 8.00-12.00

Mindszenty-napok '98.

Mint ifjú, de nemes értékeket őrző iskola arra törekszünk, hogy hagyományokat építsünk ki. Immár negyedik alkalommal rendeztük meg Mindszenty József bíboros-hercegprímásra emlékezve azt a rendezvénysorozatot, amely március 19-től, Szent József napjától, 25-ig, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepéig gazdagította az iskola programját.

A nyitó ünnepélyen - a szentmisét követően - Hóbor József, a PSZF tanára méltatta névadónk Zalaegerszeg fejlődését elősegítő tevékenységét.

A nyílt nap tanítási órákkal folytatódott, melyeken az érdeklődő szülők bepillanthattak a pedagógusok és a gyermekek munkájába. A szünetekben a kápolna-folyosón bemutatott gyermekrajzkiállítást tekinthették meg, melynek témája: "A gyermek Jézus". 135 pályázó küldte el munkáját a régió katolikus iskoláiból. Mellette tanulóink szakköri munkáiból s a legszebb füzetekből nyitottunk tárlatot.

Péntek délelőtt Darázi Zsolt és Sziva Ferenc, a Madárvédő Egyesület tagjai értékes fotókiállítással és tartalmas előadással leptek meg bennünket.

A délutáni kórustalálkozót Beethoven máig érvényes gondolatával vezette be László Ferencné, iskolánk karvezetője:

"A zene magasabb értékű kinyilatkoztatás, mint minden bölcsesség és filozófia együttvéve..."

Sárvárról, Celldömölkről, Jánosházáról és Nagykanizsáról érkeztek vendégeink, a várost

pedig az Apáczai Csere János Általános Iskola énekkara és a Városi Fiúkórus képviselte. Az együtténeklés örömét is "megízlelhettük" két latin dal közös előadásával. A nagyszabású rendezvényen a házigazda szerepét iskolánk két énekkara látta el.

A következő napokat a hittan-, a szép- és helyesírásverseny izgalma hatotta át.

A tanítás nélküli versenynapon a matematika, a versmondó és a sakkversenyre nevezett tanulók jelentek meg, s fogadták a vendégiskolák versenyzőit. A programok színvonalát emelte, hogy az "Istenes versek" szavalóit bíráló zsűritagok között Horváth Jó-

zsefet, a szombathelyi KTI igazgatóját, Zalányi Gyula színművészt és Jász Béla általános iskolai magyartanárt fogadhattuk. A hét évfolyamra meghirdetett szimultán sakkversenyt Horváth Tamás nemzetközi sakkmeister vezette.

A délutáni eredményhirdetésen adtuk át "Az őrangyalom vigyázott rám" címmel közzétett szövegalkotási pályázat díjait, melyre a környék katolikus iskoláiból 70 pályázó küldte el munkáját.

A hét Dr. Konkoly István megyés püspök úr által celebrált ünnepélyes szentmisével zárult. A háziversenyek első helyezett tanulói Töle vehették át a jutalomkönyveket, s mindannyian részesültünk püspöki áldásban.

Györe Ildikó
tanítónő

"Őrangyalom vigyázott rám"

Egyik délutánon szép idő volt, és lementem a parkolóba biciklizni. Ahogy bicikliztem, egyre bátrabb lettem, az utcára is kimerészkedtem. Vígán tekertem az autók között.

Észre sem vettem az út szélén álló nagy követ, de persze én ráhajtottam. Sikerült is elesnem, éppen az úttesten. A térdem csupa sár, a könyökömből folyt a vér. Sírni akartam, de

inkább fölkeltem, és a járdára cipeltem a biciklit. Abban a pillanatban ott suhant el egy autó, ahol az előbb én feküdtem. Szerencsém volt? Nem.

Csak az őrangyalom vigyázott rám, és mentett meg a nagyobb bajtól.

*Ruisz Kamilla 2/a.,
Mindszenty József Általános Iskola*

Györe Nóra 6. osztályos tanuló (Mindszenty József Ált. Iskola)

Régen, amikor elsős voltam még nem tudtam, hogy mit jelent az a szó — *Őrangyal*.

Becsengettek a hittanórára. Beültem a padba és a tanító néni belépett az osztályterembe. Így köszöntött bennünket:

— Dicsértessék a Jézus Krisztus!

— Mindörökké, Ámen! — fogadtuk a köszöntést.

— Kedves gyerekek, ma az Őrangyalról fogunk tanulni! — mondta.

Mesélni kezdett arról az angyalról, aki mindig velünk van és segít a jóban-rosszban. Közben arra gondoltam, hogy itt ül mellettem a padban és figyel minden rezdülésemet.

Vége lett a tanítási napnak és elindultam haza felé Édesapámmal. Otthon elmondtam neki mindent, ami az iskolában aznap történt velem. Este lefeküdtem aludni és álmomban elképzeltem az én saját Őrangyalomat. Másnap kerestem, kutattam a lakásban, hogy hová tűnt

az a csodálatos angyal. Csodálkoztam rajta, hogy nem találtam sehol, sem a szobámban, sem az ágy alatt, de még a szekrénybe sem bújta el.

— Hol lehet az én Őrangyalom, hová tűnhetett? — csodálkoztam.

Éppen a tanszereim között matattam, amikor észrevettem, hogy a rajzfelszerelésemet elfelejtettem berakni az iskolatáskámba. Ma az első óra rajz, ha nem viszem el a cuccomat, biztos egyest kapok!

— Köszönöm Őrangyalom, hogy segítettél! — kiáltottam fel.

Ekkor jöttem rá, hogy Ő mindig velem van, itt belül a lelkemben, és figyel rám.

Azóta tudom, hogy az Őrangyalom nélkül nem lennék jó gyerek.

*Sashalmi Balázs 4/a.
Mindszenty József Általános Iskola*

A Zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség Képviselőtestületének megválasztása az 1998. évben.

Az új "Magyarországi Egyházközségi Képviselőtestületek Szabályzata" alapján az 1993-as évben elkészült egyházközségünk szervezeti és működési szabályzata. Ennek megfelelően 1993-ban új egyházközségi képviselőtestületet választottunk. A testület mandátuma 5 évre szól, így 1998 május 31-én lejár. Az új képviselőtestület választásának módja a következő:

Dr. Szabó Gyula plébános úr számára a hívek **ajánlásokat** tehetnek az új képviselőtestületi tagok személyére. 1998 április 04-én umákat és ajánló cédulákat helyezünk el a Mária Magdolna templom bejáratánál, a sekrestyében, a kóruson, a Zárda kápolnában és az Apáczai Csere János Művelődési Központban a szentmise idejére. Ezekbe az umákba kell bedobni az ajánló cédulákat azoknak a személyeknek a nevével és pontos lakcímével, akiket a testületbe ajánlanak. A pontos cím az azonosítás miatt fontos. Egy személy több személyt is ajánlhat. A plébániai irodában is helyezünk el umát, melybe hétköznap is helyezhetnek el ajánlásokat. Olyan személyeket ajánljanak, akik:

- az egyházközséghez tartoznak, azaz a Mária Magdolna plébániát támogatják és ide tartozónak érzik magukat,
- 18. életévüket betöltötték, de még nem 65 évesek,
- ismertén vallásosak és tevékeny hívők,
- példamutató egyéni és családi életet élnek.

Az ajánlások alapján a Plébános úr - az Országos Szabályzat szellemében - összeállítja a **jelöltek listáját**, melyen 40 fő szerepel. A jelölt neve mellett szerepel életkora, lakcíme, világi foglalkozása és egyházi tevékenysége. A listát a jelöltek fényképével együtt kifüggeszti a plébániatemplom bejáratánál, a sekrestyében, a Zárda kápolnában és a plébánia hivatalban.

Ha a listán szereplők közül valaki ellen kifogás merül fel, akkor azt kérjük a plébánián a plébánosnak május 10-ig személyesen jelezni. A beérkezett észrevételeket a plébános bírálja el. Másnap, május 11-én a plébános elkészíti a **jelöltek végleges listáját**.

A **szavazó lapokat** május 16-án és 17-én a Mária Magdolna templomban a szombat esti, illetve a vasárnapi 1/2 7-es,

Plébániai hírek

- Április 18-án ifjúsági találkozó Veszprémben.
- Április 19-én, vasárnap 20 órakor rendezendő **HÚSVÉTI HANGVERSENYEN** a **Zalai Kiskórus**, a **Zalai Vonósnégyes**, a **Zalaegerszegi Városi Vegyeskar**, **Rózsa Livia** és **Sáfár Orsolya** szólóénekesek szerepelnek.
- Április 25-én, szombaton az esti szentmisében a felnőttek bérmálása.
- Május 2-án Mindszenty-Zarándoklat: Esztergom.
- Május 6-án megemlékezés Mindszenty bíborosról Zalaegerszegen.
- Május 9-16-ig bérmálásra előkészület az esti szentmisében.
- Május 17-én bérmálás Zalaegerszegen.
- Dél előtt 10 óra:** Mária Magdolna Plébániatemplom
- Dél után 4 óra:** Jézus Szíve Ferences Plébániatemplom és Mária Magdolna Plébániatemplom

8-as, 9-es, 10-es, 1/2 12-es és az esti szentmise, a Zárda kápolnában a szombat esti, a vasárnapi 1/2 10-es és délutáni szentmise előtt, illetve után a híveknek - aláírás ellenében - átadják a választási bizottság tagjai. Csak azok kapnak szavazó lapot, akik szavazásra jogosultak, vagyis a 18 éven felüli és egyházközségünkhöz tartozó hívők. Mindenki csak egy lapot kap. Akik nem tudnak eljönni szavazni, azok május 11 és 15-e között a plébánia hivatalban jelezzék választási szándékukat. Számukra május 18 és 20 között a lakásukra viszik a szavazó lapokat. Szavazatukat postán adják fel május 21-én 24⁰⁰ óráig, vagy lezárt borítékban legkésőbb a szavazás napján, május 24-ig a szavazó umákba juttassák el. Akiket meg akarnak választani, azoknak a neve előtt lévő négyzetet be kell ikszelni. Maximum 20 jelöltre lehet szavazni. Amelyik szavazó lapon 20 névnel több van megjelölve, az érvénytelen.

A **szavazatokat** a plébániatemplom bejáratánál, a sekrestyében, a kóruson, a plébánia hivatalban és a Zárda kápolnában elhelyezett, lezárt umákba kell bedobni május 23-én és 24-én a szombat esti illetve vasárnapi miséken. A plébánia hivatalban május 18 és 22 között hétköznap is, a hivatali idő alatt (8³⁰-17⁰⁰) le lehet adni a szavazatokat.

Az összegyűjtött szavazatokat a választási bizottság összeszámolja és a kapott szavazatok alapján összeállítja az egyházközségi **képviselőtestület** választott tagjainak és a póttagoknak a **listáját**. A választott tagok száma 20 fő, a póttagok száma 10 fő. Egyenlő szavazat esetén a Plébános Úr dönt.

Május 30-án a Plébános Úr - az esti szentmise előtt - kifüggeszti a választott tagok és a póttagok névsorát. Május 31-én a vasárnapi délelőtti 10⁰⁰ órai szentmise keretében az új képviselőtestület tagjai (a választott tagok és akik hivatalból tagok: lelkészek, kántor, a Mindszenty Iskola igazgatója...) ígéretet tesznek a hívek közössége előtt, hogy mindig és mindenben az Egyház apostoli célját és az egyházközség jogos érdekeit fogják képviselni.

Paksa Tibor

*Minden kedves Olvasónknak a Feltámadt Hrisztus örömét kívánjuk!
A Szerkesztőség*

- Május 23-án délelőtt 9 órától az elsőáldozók próbája, 1/2 10 órától az elsőáldozók gyóntatása, az esti szentmisén keresztelezés.
- Május 24-én délelőtt 9 és 1/2 12 órakor elsőáldozás.
- Május 30-án délelőtt 9 órától az elsőáldozók próbája, 1/2 10 órától az elsőáldozók gyóntatása.
- Május 31-én délelőtt 9 és 1/2 12 órakor elsőáldozás.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna
Egyházközség tájékoztatója
Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: a Tájékoztatósi Munkacsoport

Főszerkesztő: Mohos István

Felelős kiadó: Dr. Szabó Gyula

Szerkesztőség és a kiadó címe:

Zalaegerszeg, Balatoni u. 1.

Pf.: 91. 8901 Tel.: 312-157

Tipográfia: Frimmel Gyula

Szedés és szövegszerkesztés:

Galambos Cecília, Horváth Ákos és Sztankovszki Julianna

Nyomás: Göcsej Nyomda Bt.

Vezető: Gyórfy Zoltán

P. Zsoldos Imre:

TAVASZI TISZTOGATÁS

Tavaszi tisztogatás után
Nagy meglepéssel nézzük
Mily frissek a falak s függönyök,
Mily szép a szekrényekben a sok pohár,

Mily tiszta a szőnyeg és padló.
A friss ágylepedő hogy ropog,
Mily szép minden zeg-zúg, hogy ragyog!
— Ez az érzés nem pótolható. —

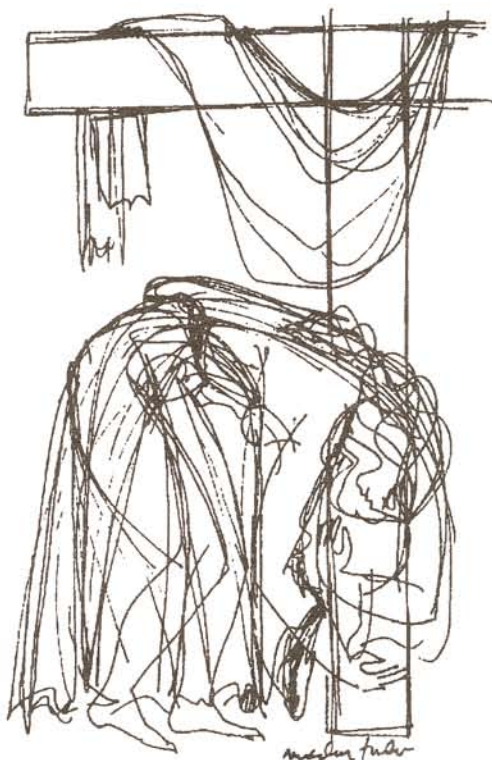
Ha ily tisztogatást vegeznők
A szívünkben is, mennyi szennyet
Találnók, mennyi férget, üszköt,

Mennyi piszkot, penészt és egyebet!
Ezért kell a szívnek a söprés,
Hogy el ne lépje por, szenny, bűn, vész.

Dsida Jenő:

NAGYCSÜTÖRTÖK

Nem volt csatlakozás. Hat óra késést
jeleztek és a fullatag sötétben
hat órát üldögéltem a kocsárdi
váróteremben, nagycsütörtökön.
Testem törött volt és nehéz a lelkem,
mint ki sötétben titkos útnak indult,
végzete földön csillagok szavára,
sors elől szökve, mégis szembe sorssal
s finom ideggel érzi messziről
nyomán lopódzó ellenségeit.
Az ablakon túl mozdonyok zörögtek,
a sűrű füst, mint roppant denevérszárny,
legyintett arcul. Tompa borzalom
fogott el, mély állati félelem.
Körülnéztem: szerettem volna néhány
szót váltani jó, meghitt emberekkel,
de nyirkos éj volt és hideg sötét volt,
Péter aludt, János aludt, Jakab aludt,
Máté aludt és mind aludtak...
Kövér cseppek indultak homlokomról
s végigcsurogtak gyűrött arcomon.

*“Miért félsz bűnös? Hogy ítélne el az, aki azért halt meg, hogy ne kelljen téged elítélnie?
S ha lábaihoz borulsz, hogy üzne el magától az, aki azért jött le az égből, hogy
fölkeressen, amikor futottál tőle.”*

(Villanovai Szent Tamás)

*“A szenvedést nagyon nehéz elviselni, ha nem tudjuk, hogy mire jó. Boldog az, aki
szenved és tudja, hogy mire jó.”*

(Paul Claudel)

A kereszt jele átölel...

Honnan van ez? Onnan, hogy a kereszt a mindenünk, a kereszt a megváltásunk jele.

Te most keresztet vetsz, még pedig szépen. Nem olyan elnyomoritott, összekapott keresztet, amelynél nem lehet tudni, hogy mit akar jelenteni. Nem. Te szépen veted a keresztet, nyugodtan, megadva a módját: a homlokodtól a melledig, egyik válladtól a másikig. Megérezted-e, miként fogja át egész lényedet? Szedd össze magadat egészen: minden gondolatodat és egész érzélemvilágodat foglald bele ebbe az egy jelbe, miközben homlokodtól melledig, egyik válladtól a másikig formálsz. Akkor majd megtapasztalod, hogy egészen átölel téged, a testedet és a lelkedet is: összefog, fölavat, megszentel.

A keresztben váltott meg minden embert a mi Urunk. A kereszt által szenteli meg az embert lényének legparányibb ízéig. Imádság előtt azért vetünk keresztet, hogy elrendezzen és összefogjon minket, hogy *fogja össze Istenben gondolatainkat, szívünket és akaratunkat*. Imádság után pedig azért, hogy *megmaradjon bennünk Isten ajándéka*. A kísértés idején, hogy megerősítsen. A veszélyben, hogy oltalmazzon. Áldáskor, hogy Isten életének teljességét fogadjuk lelkünkbe, és ez ott bent mindent megtermékenyítsen és megszenteljen.

Gondolj erre, valahányszor keresztet vetsz! Ez a legeslegszentebb jel. Éppen ezért vedd szépen: nyugodtan teljes nagyságában és arra gondolva, amit cselekszel. Akkor azután egész valódat átfogja: külsődet, belsődet, gondolataidat, akaratodat, érzés- és kedélyvilágodat, jártodat-keltedet, és mindent megerősít, lefoglal, megszentel Krisztus erejében, a szentháromságú Isten nevében.

Paul Claudel

Illusztráció: NÉMETH MIKLÓS

"A kereszt útján, gyermekeim, csak az első lépés nehéz. Legnagyobb keresztünk nem maga a kereszt, hanem az, hogy félünk tőle. Nincs meg a bátorságunk, hogy hordozzuk, jóllehet tudjuk s tapasztaljuk, hogy kikerülni nem lehetséges: utolér bennünket."

(Vianney Szent János)

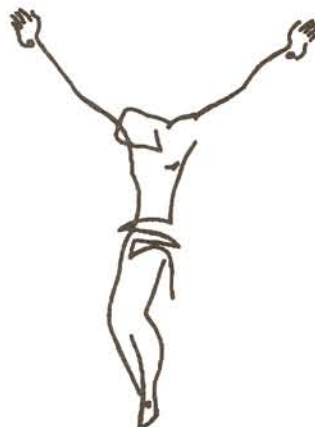
Weöres Sándor:

Kereszt-Árnykép

A keresztnek felső
ága égre mutat,
nagy öröm-hírt tudat:
"itt van a te utad"

a kereszt két karja a légbé szétszalad,
rajta sovány kezek tört vért virágzanak:
"vigyázz: ő a lélek, de a test megszakad,
kétfelé visz ösvény s te szabad vagy, szabad"

a keresztnek alsó
ága földre mutat:
"vesződj: itt áss kutat,
lásd benne arcodat."

Moldován Vilmos:

VALLOMÁS A KERESZT ALATT

"Jézus azért látja, hogy ott áll...
az a tanítvány, akit szeret vala..."
(János 19:26).

Csend borult a gyászos Golgotára.
Ráhullott az éj fekete árnya.
A rőt dombon — Jeruzsálem felett —
barnán sötétlett a véres kereszt.
Egy árnyék osont félve alája.
Valamit szólt, suttogott a szája.
Ráborult a kopár, véres rögre
és szeméből patakzott a könnye.

— "Mester! nézd, itt vagyok — szólt megtörtén —,
rút, lázas álmok maradtak mögöttem.
Hozzád jöttem az est leple alatt,
s szívemből igaz vallomás fakad.
Emlékszel...? Akkor is ily este volt.
Bágyadt. Bús. Nem volt sem csillag, sem Hold.
Távol méla pászortüzek égtek
s a nagy csöndben hallatszottak léptek.
Felénk jöttél... Arcod csupa Nap volt,
ragyogásod nem takarta nap-folt...
A követésedre hívtál minket
s mi Érted nyomban elhagytunk mindent."

"Azóta... jaj! sok bűn tapad reám:
rangvágy s rút foltok szennyezik ruhám.
Akartam ülni jobb kezed felől
s méregpoharat inni, mely megöl;
dicsőségedben osztozni vágytam,
pompában, aranyban s szép ruhákban.
De most... ó, én balga, bűnös féreg,
látom gőzölögni drága véred,
hallom elhaló, halk pihegedésed,
érezem: vége már a vérömlésnek.
Csak most tudom: tövis a koronád,
trónod a kereszt, s a jogarod: nád!

SIMON ANDRÁS grafikája

Ó, most király vagy, szent és igazi,
mert véred itták a bűn fiai;
királyságod aranyfénye lobban
a véres harmatú hajnalodban."

"Nézd Mester, leszállt a sűrű este,
ma sok kaján szem kínjaid leste.
Konok csend borult a véres dombra,
egy jaj se vegyül fájdalomba.
Az éj fekete szemeket mereszt...
Tudom: nem Tied, enyém a kereszt,
enyém a könny, s enyém a seb,
bűnöm nélkül kínod is kevesebb.
Enyém a tövis, a bús fájdalom,
enyém a halál, de meg nem válthatom."

"Zúgó fejem lábadra lehajtom...
Érzed a könnyem? Hallod a hangom?
Érzed a lelki kínom keservét,
könyeimnek fojtó, szagos izét...?
Ó, mondd: van kegyelem? Maradt-e fény
nekem, vagy örök lesz a barna éj...?
Bűnömre van megnyugtató balsam,
vagy elveszek a sok lelki harcban...?
Van-e könnyeimnek vigasztalás,
égő lelki szomjajnak gyógyforrás...?
Van Megváltó s a harcban győzelem,
vagy örök lesz a bűn s a gyötrelmem?!"

"... Nem szólsz, Mester? Nincs számomra szavad?
Nem mondd, mért marnak a könny-savak?
Mondd: miért hajtod le válladra fejed,
s nagy öt-sebedből víz és vér ered?!
... Ó, csak szavad hallanám, drága Mester,
bármily halkan elsusogva, egyszer...
szólj csak még egy szót... egyetlenegy!"

Csend. A kín betelt
és Jézus szólt: — "Elvégeztetett!"

Felvirrad az ünnep

Egyik testvérem egy napon fölfedezte Szent Atanáz következő gondolatát: "A föltámadt Krisztus az ember életét szüntelen ünnepé változtatja." Amikor ez a testvér először idézte nekem e szavakat, akkor semmit sem válaszoltam neki, de azt gondoltam magamban, hogy a "szüntelen" mégiscsak túlzás.

Ma már azt gondolom, hogy Atanáz nagyon is tudta, hogy miért mondta ezt. Keresztény létünk abból áll, hogy szakadatlanul húsvét titkából táplálkozunk: meghalásról meghalásra lépünk tovább, és minden halál-törődékben a föltámadás új kezdeménye csirázik. Itt az ünnep forrása. Innen kitarul előttünk valamennyi út, életünk folyamata, és mi fölhasználjuk benne a jót és a kevésbé jót is. Az ünnep lelkülete azokban a pillanatokban is megjelenik, amikor nem is vagyunk képesek egészen fölfogni, mi történik velünk, felfénylik legkesérvesebb megpróbáltatásaink közepette is, a személyes kapcsolatok elszakadásának idején is. Ha megszakadt a szív, de meg nem kövült, újra életre kel.

Hogyan éltsük magunkban az ünnep lelkületét? Először is úgy, hogy fogadjuk el saját emberségünket. Krisztusért, Krisztusban nem vész el valójában semmi. Ő mindent újból magához ragad, olyannyira, hogy már a reggeli ébredéskor leszáll ránk a dicsőítés lelke. S jöjjön bármi nehézség is a nap folyamán, ez az ünnep képes belőlünk kiindulva átjárni, módosítani az eseményeket és főlegyesíteni a megtört embert.

Az ünnep lelkülete nem mesterségesen felfokozott lelkesedésből fakad. Az ünnep megszületik, kibontakozik. Az élet egyhangú szürkeségén egyre fénylőbben világlik át rejtőzködő izzása.

Az étkezések megújítják az ünnepet. Tudjátok-e, hogy mostanában hogyan utazom testvéreimmel? A vonaton magunkkal szoktuk vinni az elemóziánkat. Amikor beesteledik, meggyújtunk egy vastag gyertyát, és meghívjuk a közös vacsorára ismeretlen útítársainkat is, hogy ne csak magunkban ünnepeljünk, hanem együtt a körülöttünk levőkkel.

Ahogy öregszem, annál inkább keresem a szívjóságot, az ünnep jeleit azokban a tanúkban, akikre támaszkodom. Gyakran olvasok két-három mondatot XXIII. Jánostól. Szerettem őt, s ez kölcsönös volt. Szükségem van az arcára, s bízom ennek az Isten örökkévalóságában élő embernek az imájában.

Az ünnepléshez fontosabbak az arcok, mint a szavak. Ezek a barátság közvetítői és a barátság rajzolja ki Krisztus arcát. Nincs szebb annál az emberarcnál, amelyet az élet harcai áttetszővé nemesítettek. Csak szép arcok léteznek, akár szomorúak, akár sugárzóan vidámak. Az én életem abból áll, hogy fölismerjem, mi kínoz másokat, mi örvendezteti meg őket, és abból, hogy osztozzam szenvedésükben és örömeikben.

Ifjúságom óta egész életemben arra vágytam, hogy soha ne ítéljek el senkit. Számomra minden emberi kapcsolatban az volt a legfontosabb, hogy állandóan megpróbáljam megérteni a másikat. És ha sikerül megértenem a másikat, akkor ez már maga ünnep.

Roger testvér

Dienes Valéria:

ÉN OTT VAGYOK!

Bárhol letérdelsz — előttem térdelsz!
Bárhová nézel — szemedbe nézek!
Bármi gondod, bármi vágyad —
Énreám gondolj: Ott vagyok nálad!

Hol emberlélek van — Én ott vagyok!
Hol minden néma — Én szólhatok!
Hol üres minden — Engem láss meg ott!
Hol megsemmisül minden — Én ott alkotok —
mert én Ember-megváltó Isten vagyok!

Kegyelemteljes, áldott húsvéti ünnepeket kívánunk minden kedves Olvasónknak!
A Szerkesztőség

Ünnepi Harangszó Húsvéti Melléklete
Szerkesztette: **Rohonczi Anett**